

OOSTERSE WIJSHEID EN DE WESTERSE MENS

24 juli 1953

Goedenavond vrienden.

Aan het begin van de avond nog even uw attentie voor de gebruikelijke waarschuwing. Wij weten niet alles; als we alles zouden weten dan zouden we waarschijnlijk ook hier niet zijn, dan zouden we op een andere en betere manier kunnen werken. Wij kunnen fouten maken ook, want als we geen fouten hadden gemaakt, dan zouden we verder zijn, dan zouden we hier ook niet zitten. Onze aanwezigheid hier is dus tevens reeds een bewijs voor onze feilbaarheid en voor ons onvolkomen weten. Dat houdt nu niet in dat wij ons zelf houden voor domme jongens, maar dat houdt wel in dat wij er erg prijs op stellen als u een beetje meedenkt, als u uw eigen gedachten laat gaan over datgene wat wij u proberen te brengen, als u uw eigen kritische gedachten zo sterk doet werken zelfs, dat u zich in staat voelt om - waar het onjuist is - te onderbreken en te zeggen: ho vriend dat gaat niet want dat is zo en zo, maar niet zoals je het daar vertelt.

Als u dat zou denken en u zou het niet uitspreken, dan zou dat misschien een verkeerd begrepen gevoel van beleefdheid zijn, en dat is niet nodig. Wij proberen eerlijk tegenover elkaar te zijn, en al houden wij dan ook veelal rekening met uw smaak en uw gevoelens, ook wij zullen ons heus wel eens een keer te buiten gaan aan onderwerpen die wij belangrijk vinden en die voor u misschien van minder belang zijn. Wij hebben de laatste tijd, zoals u weet, een zekere cyclus waarin wij een aantal levenshoudingen naar voren hebben gebracht en waarbij wij dan ook zowel geloof als sociale omstandigheden benaderd hebben. Wij hebben dat steeds gedaan vanuit het standpunt dat in onze wereld ligt. Wij hebben ons niet bezig gehouden alleen met uw zorgen, maar vooral met onze visie daarop. En waar ons nu niet veel tijd meer blijft om deze cyclus te besluiten, wil ik niet nalaten een ander, toch ook zeer belangrijk fenomeen een zeer belangrijke gedachtenrichting met u te bespreken en zou ik deze keer uw aandacht willen vragen voor:

OOSTERSE WIJSHEID EN DE WESTERSE MENS

Ik hoop dat het onderwerp uw belangstelling heeft. Uit het Oosten is het licht gekomen, dat vertelt men tenminste. En het is inderdaad wel zo dat de beschavingsgolven in Westerse richting steeds verder gaan, zodat altijd elk land weer kan zeggen: onze bakermat en onze beschaving ligt in het Oosten. Maar de wereld is rond. Het Oosten wat wij nu speciaal bedoelen is dat Oosten dat het Moederland is geweest van de nu heersende religieuze- en beschavingsvormen van Europa.

In het Oosten daar bestaan ontzettend veel geheime leren, daar zijn scholingen waar men in jarenlange moeizame arbeid komt tot een zekere lichaamsbeheersing; er zijn scholen waar men de magie onderwijst, er zijn geheimzinnige vreemde leraren die hun leerlingen - zonder een woord te spreken soms - doen delen in de meest wonderlijke ervaringen.

Het is begrijpelijk dat deze wereld voor een Westen, dat niet meer genoeg had aan zichzelf, een Westen dat zich af ging vragen of al dat Christendom en of al die hier geldende levensopvattingen nu wel juist waren, aantrekkelijk moest zijn. En zo zien wij dan - beginnende reeds in de Kruistochten - een overbrengen van levensgewoonten en ook van bepaalde geloofsopvattingen uit het Oosten; in dat geval was het nog uit het nabije Oosten en horen we hoe ridders aan het Hof van El Saladin geweest zijn, daar vele praktijken hebben kunnen gadeslaan en vele gewoonten hebben overgenomen, zodat ze zich bijvoorbeeld anders gaan kleden, een zeer sterke invloed op de wijze van kleding in het Westen van het Oosten uit, voedingsgewoonten, gebruik van genotmiddelen, maar ook denkwijzen.

Het is niet voor niets dat de Kruistochten met hun zucht tot verovering en plundering - gemaskeerd vaak onder het heilige doel van bevrijding van Jeruzalem en het Heilig Graf - dat deze mensen een zekere denkwijze hebben gekregen die nawerkt en die we dan later zien opleven onder andere in Frankrijk en Duitsland, die wij terugvinden bij bepaalde Flagellanten-sekten die leven in de periode van 1400 tot 1700. Deze Flagellanten doen ons zeer sterk denken, als we horen hoe ze optreden, aan bepaalde soort Derwisj. Dit alles heeft wel degelijk de Westerse beschaving beïnvloed, maar het kon nog niet een stempel drukken op het Westerse geestesleven, de geest van het Westen, om de doodeenvoudige reden dat godsdienst en staatkunde in die tijd hand in hand gingen en de verdediging van de staat identiek werd geacht met de verdediging van de godsdienst en omgekeerd.

Nu echter zien we vele, vele eeuwen later, namelijk in de jaren 1840-1850 een plotselinge belangstelling voor het Oosten ontstaan; enkelingen zijn reeds eerder uitgetrokken, enkelingen hebben misschien reeds in de zeventiende, in het begin van de achttiende eeuw het een en ander geleerd in dat Oosten, maar nu plotseling komen in de negentiende eeuw naar voren mensen die een studie ervan gaan maken en die reizen ondernemen; men dringt voor het eerst door tot de grensgebieden van het geheimzinnige Tibet, men onderzoekt de scholingen en leringen, men maakt kennis met wat men noemt de meesters die in het Oosten hun lering geven. En naast de Christelijke esoterie die ook wel degelijk een oosterse afkomst heeft, maar meer uit het nabije Oosten komt zien wij plotseling opduiken Brahmaanse, Hindoeïstische geschriften, studies over Boeddhisme en al heel gauw zelfs verdergaande leringen. Deze leringen nu hebben in het begin een betrekkelijk klein resultaat, maar zij vertonen door haar wonderlijke verschijnselen die ze teweegbrengen, toch een zekere aandacht; ook zij groeien langzaam maar zeker uit tot gelovige gemeenten.

Dit alles heeft één groot nadeel: men kan niet de filosofie van het Oosten toepassen op het leven in het Westen. Het Oosten dat zichzelf eeuwenlang gelijk gebleven is, dat pas in de laatste vijftig, zestig jaren werkelijk een grote verandering begint te ondergaan, dit Oosten was niet in staat om een filosofie te ontwerpen die ook paste voor een drukkere, zakelijkere, strijdlustiger westerse wereld. Echter, er wordt een grondslag gelegd; het Oosten is in staat om het Westen te bewijzen dat veel van wat de wetenschap pas ontdekt heeft, reeds oude kennis is. En het gaat verder en probeert de mensen te overtuigen dat de voorschriften voor leefwijze en dergelijke die zij kennen, de enig juiste zijn. Dat laatste kunnen we altijd weer met een korreltje zout nemen, maar het staat er dan toch.

En dan gaan wij naar uw tijd toe. Vanaf de twintigste eeuw - begin van de twintigste eeuw - zien we de leerstellingen van de Yogi's meer en meer plaats gaan vinden ook in het Westen; zij veroveren zich bij vele mensen een vaste plek in het eigen leven en er worden zelfs scholen geopend waar men onderricht geeft in al datgene wat een Yogi behoort te weten, van ademhalingstechniek af tot meditatieoefeningen en bevrijding van de geest uit het eigen lichaam toe. En nu begint de zaak eigenlijk pas interessant te worden, want tot nog toe hebben wij wel gezien dat het Oosten invloed uitoefent op het Westen, maar we hebben nog niet gezien dat er een wisselwerking kan ontstaan tussen Oost en West, ook juist op filosofisch en religieus terrein. De prediking van het Christendom in het Oosten is over het algemeen een mislukking geweest. Ik weet, er zijn vele zendelingen die mij dat tegen zouden willen spreken, maar laten zij zelf nagaan hoe sterk in het geloof hun discipelen waren - in doorsnee, enkelingen uitgezonderd - en hoe groots het aantal was dat een ander geloof de voorkeur gaf, zelfs daarvoor aanmerkelijke voordelen afwijzend.

Het Oosten echter moet zich aan gaan passen en dat zien wij vooral na de oorlog van 1914-1918 aan het Westen. Het kan niet anders meer, men gaat meer en meer het onderricht van het Westen zoeken; wij zien hoe de grote steden van bijvoorbeeld Achter-Indië zich vullen met Inlanders die een academische graad hebben, wij zien dat dat hele Oosten langzaam maar zeker - ook waar het verbouw, export, mijnwerken, ontginningen etc. betreft - zich richt op het Westen. Het Westen nu, maakt juist hierdoor op een intensere manier kennis met het Oosten dan tot nog toe het geval was.

Langzaam maar zeker begint de scheidslijn tussen blank en bruin te verzwakken en gaan er meer en meer mensen leven, niet als blanken op een eiland van trots te midden van een bruine zee, maar als mensen te midden van mensen, zoekende naar waarheden. En dan vinden wij de methode der ritmiek van de Yoga-leer weer terug, en nu op een heel andere manier; ze is niet alleen meer de onmogelijke beproeving van het lichaam en de verwringing van de ledematen, maar ze betekent iets dat zelfs geneeskundig wel enige waarde heeft, en er zijn heel veel theorieën die verdacht beginnen te lijken op de ontdekkingen van bijvoorbeeld de nog betrekkelijk jonge Albert Einstein; er is contact gemaakt, meer nog niet.

Het Westen gaat verder in z'n techniek, zoekt langs vele wegen naar de geheimen der natuur, ontdekt onder andere het geheim van de trilling, de trilling waarover tot nog toe wel wat bekend was, maar toch niet in die zin dat we konden zeggen: dit is al-beheersend. Het Westen gaat zo langzamerhand die trillingen toepassen voor genezing van geesteszieken, gaat het toepassen uiteindelijk voor allerlei mengprocessen, gaat die trillingen in frequentie meer en meer verhogen, komt tot de conclusie en daar hebben we dan het eerste belangrijke punt dat geluidstrillingen een zeer sterk arbeidsvermogen hebben, een arbeidsvermogen dat dan ook gebruikt wordt, niet alleen een arbeidsvermogen in die zin dat de mens kan stimuleren tot grotere krachtsafgave en inspanning, maar ook in die zin dat het geluid zelfstandig en zonder verdere hulp bepaalde processen tot stand brengt; het blijkt dat geluid dodelijk kan zijn. En in 1921 worden er in Italië proeven genomen met een wapen op supersonische geluiden gebaseerd. Men gaat verder, de radio komt; de radio leert weer meer over trilling, over magnetische stuwingen en dergelijke. Degenen die weten - en dat zijn er nog niet veel - vragen zich met verwondering af hoe deze zeer ouden die eens die geheimzinnige sutra's hebben geschreven hoe die geweten hebben dat dit mogelijk was, hoe zij deze krachten reeds konden omschrijven, ook waar ze het gebruik daarvan noch kenden op deze wijze, noch konden voorzien.

Het wordt belangwekkend, want een verder onderzoek bewijst dat muziek en ritmen niet alleen voor de mens opwindend en stimulerend kunnen zijn, dat wist men per slot van rekening zelfs in het oude Wenen, nietwaar? Maar dat het ook voor de gezondheid van de mens bepaalde gevolgen heeft. Men gaat verder zoeken. Het Westen - in de tijd van 1920 tot 1930 - gevangen in het verlangen om sportmensen als vertegenwoordigers de wereld in te zenden, gaat ademhalingstechniek beoefenen, gaat zoeken naar wegen van spierbeheersing, probeert de stofwisseling en het krachtverbruik tot in uiterste finesse na te gaan, opdat men hier - juist voor diegenen die in korte tijd zeer veel moeten presteren - een nieuw hulpmiddel zal moeten scheppen. Merkt u waar we naartoe gaan? Het Westen heeft helemaal niet de vergeestelijkte bedoeling met deze oefeningen, met deze onderzoeken, die het Oosten had. Maar uitgaande van eigen praktisch gezichtspunt, gaat men langzaam maar zeker de waarde erkennen van datgene wat het Oosten als een geheimzinnige schat bewaart.

De tijd schrijdt voort: 1937 oorlogs- en zenuwspanningen, maar ook nieuwe onderzoeken. Men slaagt erin meer en meer de geheimen van de stof onder de knie te krijgen; men leert meer omtrent de loop der sterren en men ontdekt ook hierin weer een eigenaardig ritme. Men komt tot de conclusie in de tweede helft van het jaar 1937 bij een conferentie gehouden in Philadelphia door bekende astrologen, dat magnetische invloeden toegeschreven kunnen worden aan de verschillende hemellichamen en dat aangenomen kan worden dus, dat in het stralingsveld van de zon, de planeten ook onderling elkaar beïnvloeden, niet astrologisch, let wel, maar zuiver astronomisch. Het Oosten heeft dat al duizenden jaren beweerd, maar nu gaat men het leren, men gaat het begrijpen, het is nu praktisch aannemelijk geworden. Zonder het te weten of te willen levert het Westen bewijs na bewijs voor de juistheid van datgene wat het Oosten beweerd heeft en schept tevens de mogelijkheid om vele dwaasheden - die zoals overal ook in deze Oosterse leerstellingen binnengedrongen zijn - daaruit te verwijderen.

Oorlog 1940-1945 voor u, voor anderen 1939 tot 1947. In deze jaren wordt het onderzoek vooral kernfysisch zeer sterk gestimuleerd.

En enkele, pas de laatste tijd na de vervolgde waarnemingen, blijken aan te tonen, dat zelfs bij een volledig gelijke samenstelling onder stralingsomstandigheden een aardverandering kan plaatsvinden waar atoomgewicht en samenstelling dus gelijk blijven. Dit blijkt te liggen in een verandering van omloopsnelheid. De aggregatietoestanden, u kent het wel dat bekende damp, water en ijs, blijkt plotseling veel te betekenen te hebben. Het is niet alleen iets wat gebeurt door kou en warmte, maar het is iets wat door straling zeer sterk beïnvloed kan worden. Handige mensen beginnen onmiddellijk met infrarood-verwarming te ontwerpen, licht als verwarming, onzichtbare straling, onhoorbaar geluid, aangewend als ontsmettingsmiddelen, aangewend als geneesmiddelen, aangewend voor praktisch alles waar men het voor denkt te kunnen gebruiken, soms nutteloos, soms met buitengewone resultaten.

En nu heeft dan het Westen zo langzamerhand een peil bereikt waarin ook deze tot nog toe over het hoofd geziene dingen de waarde van geluid, de mogelijkheid om ook buiten het eigen waarnemingsvermogen van de mens tredende, bepaalde resultaten in de omgeving tot stand te brengen door geluid, de mogelijkheid om via magnetische trillingen de meest eigenaardige effecten tot stand te brengen. Dit alles begint in het Westen een steeds grotere plaats in te nemen in de moderne techniek, machinale handelingen worden vervangen door straling, andere handelingen vervangen door trilling, men ontwerpt speciale kristallen, men ontwerpt speciale generatoren, men ontwerpt speciale soorten glas die zelf het licht brekende, bepaalde straling met een bijzondere snelheid en indringingskracht naar voren doen komen.

En ofschoon men het niet weet, is het Westen daarmee het Oosten zeer nabijgekomen. Fysica heeft vaak ongeweten de psychologie van het Oosten bevestigd. De Yoga zegt: "de kracht van de gedachte", de meesters zeggen: bespiegeling, verdraagzaamheid, uitzenden van gedachten, concentratie. Sommige Boeddhisten zeggen: het uitspreken van een bepaalde zin, het incanteren van bepaalde uitspraken juist zo en niet anders. Het Westen dat altijd heeft gelachen, moet toe gaan geven dat er betekenis in zit. Het Westen zal binnenkort in staat zijn het Oosten te verklaren op welke wetten veel van z'n oude wijsheid berust, en daardoor ook tevens de mogelijkheid geschapen hebben voor de Westerling om eindelijk, eindelijk iets meer van de Oosterse filosofie te aanvaarden, eindelijk voor zichzelf begrijpelijk en logisch en verantwoord deel te nemen aan de pogingen die in het Oosten reeds zolang in het werk gesteld werden.

Daarbij komt nog dat ook het Oosten zelf grote veranderingen ondergaat nog steeds. Het Oosten zelf krijg een nieuwe, meer zakelijke mentaliteit en dan is het niet vrij van al deze gewrongenheid, deze - neen, gewrongenheid mag ik het eigenlijk niet eens noemen - deze anders werkende gedachten dan het Westen kent. Het is toch meer en meer in staat om het Westen tegemoet te treden, niet als een onbegrepen wezen, niet als een onderdaan, maar als een gelijke die niet alleen waarden te bieden heeft, maar ook weet hoe hij ze bieden moet.

Kijk, dit is nu in uw tijd een stroming die steeds meer toe gaat nemen. We hebben gesproken over communisme, over humanisme, we hebben theosofie en antroposofie belicht, laten wij dan ook deze komende stromingen niet uit het oog verliezen; laten we ze nu al vaststellen als het ware, ons voorbereiden om deel te hebben aan hun goede gevolgen, gij vooral in de stof, voor wie ze nog van meer waarde zijn dan voor ons in de geest. U zult in de komende jaren steeds meer toe zien nemen het geestelijke leven in deze zin: het zoeken van een nieuwe wereld, niet buiten zich maar in zichzelf. De mens zal heel vaak plotseling overgaan - zonder dat u, z'n buurman, z'n beste vriend kunt begrijpen waarom - tot een strikt zelf-regime, tot een zelfdiscipline die u eigenlijk zeer overdreven voorkomt. Men zal daartegen te keer gaan, want het zal ook betekenen een verandering in de voedingsgewoonten van een volk, en dat is niet prettig; het zal betekenen een verandering van afzetmogelijkheden van vele prikkelende producten, maar dat hindert niet, want elk dezer mensen gaat op avontuur in dat grote rijk dat in het eigen-ik geborgen is.

En deze mens, gebruikmakende van datgene dat het Westen nodig heeft, zal leren om een nieuwe muziek te maken, muziek die niet meer muziek betekent maar een middel om eigen gedachten vrij te maken.

Die mensheid zal samenkomen en zeker ook vele absurde gedachten en doctrines prediken, maar op de achtergrond zal steeds weer staan: beheersing, beheersing van het lichaam, beheersing van het denken, beheersing van eigen pols en eigen levensritme. En dan zal die mens - juist geholpen door de techniek van het Westen - gaan zoeken naar de ideale wijze om zichzelf in te stellen op de wijze waarop men in harmonie kan zijn met de oneindigheid en wereld tegelijk. Een gezegende enkeling zal die weg alleen ontdekken, maar dat zijn er nog niet veel; anderen zullen geleid worden door esoterische bewegingen, hetzij Christelijk of op andere basis. De behoefte bestaat in ieder en het opleven van de Oosterse gedachte - nu wetenschappelijk bevestigd in al haar bewijsbare aspecten - zal betekenen een nieuw leven voor een groot deel van de Westerse mensheid.

En daarmee vrienden, en nu moet ik toch eventjes overgaan ook tot een beschouwing die wel niet prognose wil zijn, maar die toch in de toekomst verder moeten grijpen, daarmee zal de mens allereerst juist door deze behoefte tot zelfdiscipline, afstand moeten gaan doen van veel van datgene dat nu op dit ogenblik nog als vrijheid door velen wordt geprezen. Ik wil niet zeggen dat het noodzakelijk is dat het Westen zucht onder een met dwang opgelegd zwaar juk, ofschoon ook dit niet tot de onmogelijkheden behoort, althans voor korte tijd. Maar het Westen zal afstand moeten doen van z'n zakelijkheid, van z'n geldverering, van z'n gemakkelijk en zacht en luxueus leventje. De radio zal meer moeten zwijgen, de flikkerbeelden van de televisie zullen niet zo vaak meer avonden de mensen gevangenhouden, het funeste, vaak funeste schimmenspel van de film zal vervagen, wanneer ze niet iets te bieden heeft dat werkelijk waarde bevat, ook geestelijke waarde. Het licht-amusement dat de boventoon voert in uw dagen, zal moeten bekennen dat alleen met een lach men er niet is, De handelslieden zullen moeten erkennen dat alleen met veiligheid en eigen winst, de wereld niet gewonnen is en zeker niet de vrede in het eigen hart.

En dan zal er een tijd zijn dat in uw Westen de mensen fatalisten zijn, erger fatalisten dan de Oosterling, die men zo vaak dit als een fout en een smaad en een schande voorwerpt. Ge zult denken: "wij kunnen er toch niets meer aan doen", vandaag aan de dag werkt dat gif reeds in u. En voor het vijf jaar verder is, zullen grote delen van de massa slapen in een fatalisme dat werkelijk Oosters is, en meer dan dat. De geest echter werkt voort. En zoals het Oosten van z'n zuiver fatalisme terug moest keren, zo zal het Westen terugkeren, het Westen met zijn kostelijke schat van leringen, zijn wetenschap, die het Westen in staat stellen om het onvruchtbare land vruchtbaar te maken, de zieke mens gezond te maken, edel te maken datgene wat van generlei waarde scheen.

Het goud zal vallen, banken en beurzen van de wereld zullen een ogenblik dreigen te bezwijken onder de schok van nieuw optredend wantrouwen onder alle volkeren. Mensen zullen wanhopig worden, maar daarachter, daarachter deze nieuwe kracht, de kreten die eens op politieke vergaderingen werden geslaakt, in een streng beheerst ritme, met scherp aangezette klank, zullen plaatsmaken voor het doffe gemompel van gebeden, maar daaruit zal weer een toon groeien, een toon die het Oosten het Westen schenkt, de toon van het magisch woord dat vrede schenkt en krachten geeft.

Wanneer dat gebeurt dan zal men niet meer kunnen spreken van een Oosterse en een Westerse filosofie, maar dan zal men moeten toegeven dat de mensheid langs vele verschillende wegen, altijd weer dezelfde hoogtepunten aanlangt, terechtkomt op die toppen van weten waar slechts één plaats is. Vijftig jaar na deze dag dat ik met u spreken mag, zullen Oost en West vereend zijn, niet alleen in een economisch, politiek of defensief verbond, maar als mensen die elkaar eindelijk hebben leren begrijpen en dat is een belofte.

En voor al diegenen onder u die zo gaarne zoeken in het Oosten, zou ik dan ook deze waarschuwing willen geven: bedenk dat wat uit het Oosten gekomen is, niet onvervalst en onvermengd in uw handen geraakt is, bedenk dat het Westen - strevende naar technische volmaking en beheersing - de gebieden van de geest begint te raken.

Controleer deze beide aan elkaar, laat de techniek van het Westen worden tot de proef van de filosofie van het Oosten. En dan zal de Westerse mens kunnen zeggen, niet: ziet het daghet in het Oosten, en niet meer uitroepen: ex oriente lux, maar zeggen: ziet Oost en West, bogen in een gotische tempel die God zich op aarde oprichtte, hebben elkaar bereikt en zijn samen geworden tot het begin van het gewelf, dat is volmaking en oneindigheid voor stof en geest gelijkelijk.

En daarmee vrienden, dank ik u voor uw aandacht. Indien er nog vragen gerezen zijn of opmerkingen te maken, wil ik daar gaarne verder antwoord op geven.

Vraag: Zou dat niet een grote tegenkanting ondervinden van alle kerkgenootschappen?

Antwoord: Neen, een kerkgenootschap dat merkt dat het met z'n eigen weg te gaan, alleen slechts z'n doel tegenwerkt, zal met anderen samenwerken. Vele vroegere vijanden die in de tijd van de Armenianen nog twistend en strijdend tegenover elkaar stonden, werken in uw Christendom nu reeds samen. Waar nood is, waar de godsdienst vervolgd is, daar vraagt men niet meer: wat voor mens ben je, ben je wel Christen en wat voor Christen ben je? Maar men zegt slechts: hier is behoefte, hier moet geholpen worden.

In de jaren die komen, zullen de kerken beseffen dat wanneer ze niet kunnen dienen, niet beheersen en prediken alleen maar te dienen, ze moeten ondergaan, omdat ze voor de mensen worden tot leegte. En zolang er in elke kerk nog één waarlijk Christelijk mens te vinden is, zal die kerk kunnen voortbestaan en zal die kerk moeten volgen het voetspoor van degenen die voorgaat. En uiteindelijk gaat allen voor, de Stichter, Jezus. Zoals er anderen worden voorgedaan door Mohammed en anderen steeds starend volgend de voetsporen van de Gautama Boeddha. Maar ook dezen hebben slechts één weg gewezen, ook zij gaan naar hetzelfde punt.

Hoe zou een kerkgenootschap ertegen kunnen werken? Het zal duren voordat ze begrijpen: een kerk is maar al te vaak een zwaarwichtige organisatie, een zwaarwichtige organisatie heeft de gewoonte achter de feiten aan te lopen in plaats van ze voor te zijn. Maar dat hindert niet, want als een kerk achter de feiten aanloopt, dan loopt ze tevens achter de geesteshouding van haar eigen gelovigen aan. Wat is een kerk zonder gelovigen? Neen, allereerst moeten we vaststellen dat de kerken, dat wat ze als goed beseffen, zeer zeker niet zullen bestrijden. Die tijd is zo langzaam voorbij, ook wanneer de eenvoudigen van geest nog vaak zich te sterk doen voorstaan op alleen de waarheid van hetgeen dat zij als waar aannemen. Die kerken die zullen zijn het fundament van de tempel waarop uiteindelijk Oost en West opstrevende ten hemel, elkaar zullen ontmoeten. Zo zou ik dat gaarne willen zien en ik ben ervan overtuigd dat wat ik hier zeg waarheid is, waarheid die voor u misschien reeds in twee of drie jaren meer en meer duidelijk zal zijn, ook in feite.

Daar er verder geen uitgesproken vraag meer is, neem ik afscheid van u en geef het woord over aan de tweede spreker van deze avond.

TRILLINGEN

Ja, ik moet eerlijk toegeven vrienden, ik stond al een tijdje te wachten, maar mijn voorganger die scheen de tijd te hebben. Ja, u weet het, het eerste onderwerp is onze keus, dat moet u dan maar over zich heen laten gaan, en het tweede onderwerp dat is het onderwerp dat u zelf mag stellen, dus wat wel zeker de belangstelling van tenminste een of twee van de aanwezigen heeft en meestal nog wel meer. Wat mag het zijn deze keer?

Vraag: Het eerste onderwerp wat mij persoonlijk zeer interesseerde, hebben wij het begrip "trillingen" horen uitspreken. Zou u nu eens, in vervolg op dat "trillingen" voor ons stofgedachte-mensen wat nader willen aanduiden?

Antwoord: Nu, ik wil het wel proberen. Maar ja, trillingen dat zijn eigenlijk van die gekke dingen, weet u? De meest eenvoudige trilling waar de meeste mensen bang voor zijn, is een aardbeving, nietwaar? Een seismografische trilling die kunt u al beter begrijpen en daar bent u niet zo bang voor, dat is een trilling die voor u niet meer voelbaar is en die in de aarde toch zo sterk doorwerkt dat ze door een ingegraven stift kan worden opgenomen en - mits behoorlijk versterkt - zelfs in een grafiek kan worden neergelegd. Dat is een trilling, maar het licht wat u ziet is ook een trilling. En wanneer u soms denkt dat uw denken iets bijzonders is, dan moet ik u teleurstellen want dat is ook een trilling; soms zijn het verwarde trillingen, dat geef ik direct toe. Een andere keer zijn ze buitengewoon helder en duidelijk, maar trillingen blijven het.

En wanneer u denkt dat elektriciteit iets bijzonders is, dan moeten we alweer zeggen: ja, eigenlijk is het een trilling, een trilling veroorzaakt door iets, goed, maar het resultaat dat u ervan ziet is altijd het gevolg van trillingen. De hele wereld bestaat eigenlijk uit niets anders dan trillingen, de moleculen die zich wentelen en draaien, die doen dat ook op een bepaalde manier en die zijn heel gevoelig voor trilling. Wanneer hun eigen ritme wordt verstoord, dan voelen ze er ineens niets meer voor om de vroegere associatie voort te zetten en ze veranderen zelfs chemisch.

Dus trillingen genoeg in de wereld, maar ik begrijp wel, die trillingen die interesseren u eigenlijk minder, behalve wanneer we ze in verband kunnen brengen natuurlijk met de geestelijke wijsheid, dan kunnen we dit zeggen: eenieder leeft in een wereld waarin elke impressie bepaald wordt door trillingen. Dus dat is wel leuk. Als u iets ziet: een trilling, als u iets hoort, is een trilling en wanneer u een emotie ondergaat dan is ook dat de trilling. Elke emotie nu, is van een groot belang, want een mens die zichzelf beheerst, die kan geen kwaad doen, een mens die zichzelf beheerst die zal geestelijk wonderen kunnen doen, omdat hij alle kracht die in hem schuilt, kan dirigeren op een bepaalde manier, hij kan zichzelf maken tot een verzamelbak, een soort reflector, niet alleen voor z'n eigen kracht, maar ook voor alle andere krachten die in trilling zodanig zijn dat ze niet door hem heengaan, maar door zijn geestelijk scherm worden opgevangen.

Ja, nu ben ik bang dat ik al een beetje onduidelijk begin te worden. Is het erg vaag? Neen, gaat het nog? Nu, kijkt u eens: u weet wel als u bijvoorbeeld - laten we het nu eens heel modern zoeken, eventjes denken hoor - radar. Heeft u wel eens een radarantenne gezien en een radarzender? Er zit een reflector achter, dat is gaas. Toch is dat gaas vatbaar voor die trillingen en kan ze opvangen; licht valt er gewoon doorheen. U kunt het ook fijner maken, u kunt zelfs een hele spiegel nemen, een glazen spiegel, maar in dat geval zit u toch ook weer met de moeilijkheid dat bepaalde trillingen ook door de spiegel heengaan.

Zo gaat het met u ook. U bent vatbaar voor een bepaald gebied van trillingen en het meest gewone gebied dat zijn die trillingen rond u heen, warmte of kou, nietwaar, precies hetzelfde, zijn identiek praktisch, of licht en duister, ook weer zoiets, hard of zacht; dat zijn allemaal dingen die uiteindelijk op trillingen berusten. U kunt heel goed verschillen in hardheid of zachtheid voelen wanneer u fijngevoelig bent, zegt men, maar u kunt ook zeggen: wanneer de wijze waarop de trillingen van uw zenuwgestel worden overgebracht zodanig is dat het grootst mogelijke aantal verschillen nog duidelijk afleesbaar naar de hersenen worden gebracht.

Nu, en als je zo verder gaat, dan kom je op den duur natuurlijk tot de conclusie dat de geest ook zoiets moet zijn, de geest die heeft ook zoiets. De geest zendt ook, want denkt u nu bijvoorbeeld eens aan telepathie, aan gedachtenoverdracht, dat is toch ook het uitzenden van gedachtenstraling en denkt u eens aan een magnetiseur, die straalt ook iets uit, maar deze stralingen kunnen zich alleen voortplanten wanneer ze gevarieerd zijn, anders dan zouden ze niet een gedachte over kunnen brengen, of een bepaalde kracht uit kunnen stralen. De variatie van deze straling dus, haar amplitude als het ware, is bepalend voor de werking die ze heeft en de wijze waarop die werking kan worden afgelezen.

Ook dat nog duidelijk, ja? Dan gaan we weer verder. Nu is het eigenaardige - of misschien ook wel niet eigenaardig, ik weet niet hoe u er over denkt, ik vind het zelf op het ogenblik gewoon, maar in het begin vond ik het wel heel erg vreemd - dat is dat in onze wereld de trilling overheersend is, dat je dus niet meer te maken hebt met vaste materie zoals u dat denkt te kennen, maar dat u te maken hebt met iets wat door de trilling die u uitstuurt gevormd kan worden. U stuurt uw gedachten uit en u zegt: "zout", of u zegt "brood" of u zegt "hout of steenkool" of "ivoor". En wat is het eigenaardige? Deze gedachte straalt dan uit een zodanig onbewust weten van deze aard. U weet niet precies, hoor, hoe het in elkaar zit met ivoor en met brood en wat er allemaal bij hoort, maar u kunt het zo uitzenden dat uit het niet, als het ware, dit gecreëerd wordt; dat de aanwezige kracht door de trilling tot kristallisatie wordt gebracht. Op dezelfde manier waarop ze in sommige schoorstenen tegenwoordig een soort sirene neerzetten, waardoor het vuil niet meer met de rook de lucht in gaat, maar allemaal flinke grote klodders naar beneden komen vallen, waardoor de lucht zuiver blijft, begrijpt u? Dus op deze manier kun je scheppen.

Maar als je scheppen kunt met trillingen, dan kun je natuurlijk ook iets opheffen, je kunt iets tenietdoen, je kunt iets omvormen. Kijk, en dat is nu de eerste en meest praktische waarde die die trillingen hebben. Iemand die zichzelf zodanig beheerst dat hij trillingen op kan wekken, kan dus scheppen. En omgekeerd, iemand die bepaalde trillingen wil ontvangen, moet zichzelf als het ware zodanig kunnen verdichten dat hij vatbaar wordt voor deze trilling, en niet alleen onbewust.

Zo krijgen we dan dit te zien, en nu kom ik dan maar eventjes terug op die Yogi's, want daar ging het dan toch eigenlijk om, nietwaar, mijnheer?

Reactie: Ja, zeker.

Antwoord: Dan wil ik u dat plezier toch niet onthouden. Kijkt u eens, een Yogi die doet het volgende: hij beheerst z'n lichaam en hij weet dat in z'n lichaam de kracht op een bepaalde wijze stroomt. Wanneer die kracht nu normaal stroomt, dan heeft ze heel weinig te zeggen. Degenen onder u die wat weten van radio en elektriciteit, die zullen misschien het beste begrijpen wat ik zeg; ze doen hetzelfde wat u doet wanneer u uw radiotoestel afstemt. U brengt namelijk een keten op een zodanige wijze in harmonie met een uitgezonden signaal, dat het daardoor tot in het oneindige wordt weerkaatst; het wordt een spelling daarvoor, het kan niet meer afvloeien. Nu vloeit door elke mens altijd levenskracht die van buiten wordt opgenomen en die naar binnen toe afvloeit; die wordt dus opgenomen en gedeeltelijk verwerkt, gedeeltelijk verlaat ze ook weer zonder meer uw eigen wezen. Die Yogi nu, die gaat z'n lichaam zo sluiten, dat hij voor een bepaald deel van die levenskracht eigenlijk niet meer een doorlaat is; het kan er niet meer door, het wordt toch door het lichaam opgenomen en ook door de geest, en er ontstaat een groot reservoir van kracht en van vermogen.

Nu, dat is duidelijk, hé?

En nu gaat hij nog verder. Hij zegt: wanneer ik dit alleen lichamelijk doe, dan is dat niet voldoende. Ik heb met m'n ademhaling en met het plaatsen van m'n spieren op een bepaalde wijze, voor het aannemen van een bepaalde concentratiehouding van m'n lichaam gezorgd, maar nu moet ik voor m'n geest gaan zorgen; ik wil graag de goede krachten die in het Al zijn bewust voelen werken in mijn wezen. Wat moet ik dan doen? Dan moet ik zorgen dat die geest in staat is ze op te vangen, en ik ga dus in meditatie. En wanneer ik nu goede krachten op wil vangen, dan moet ik natuurlijk niet gaan denken aan iemand die ik haat; als je daarvoor gaat mediteren, dan krijg je alles wat van slechte soort is. En je wou juist eerste kwaliteit hebben. Dus, hij gaat mediteren, bijvoorbeeld over het lijden van de wereld, en probeert in zichzelf een volmaakt medelijden met die wereld op te wekken; hij wil de smarten van deze wereld delen en dragen, hij wil haar helpen. Wanneer hij dat ver genoeg heeft doorgevoerd, dan kan hij het beeld laten verflauwen, dat is niet meer nodig. Hij heeft nu kracht ontvangen, zowel lichamelijk alsook geestelijk, en in hem wordt nu een vermogen gewekt dat hem in staat stelt om althans een deel

van dit leed te lenigen, maar tevens wordt hem de wijsheid gegeven dat hij zijn krachten niet misbruiken zal.

Er zijn natuurlijk een hele hoop zogenaamde Yogi's die eigenlijk die wetten overtreden. Zij gebruiken deze procedures wel, maar niet met de beste bedoelingen; zij willen opzien baren, zij willen voor heilig worden gehouden, of ze willen misschien rijk worden, ofschoon er maar weinig Yogi's zijn die zo dwaas nog zijn, de meesten zijn al wijzer geworden. Dus die misbruiken hun kracht, maar daardoor verlagen ze zich en worden uiteindelijk zo iets als fakirs, een soort geharde goochelaars met de eigenschappen van menselijke geest, van menselijk lichaam.

Maar de ander, die gaat steeds verder, en op een gegeven ogenblik is hij zover doorgedrongen in de krachten van de geest, zowel als van de stof, dat hij niet eens een houding meer nodig heeft, want zijn wil is voldoende om zijn lichaamsstromen zo te doen lopen als hij dit zelf verlangt; die mensen die kunnen hun polsslag vertragen en versnellen, zoals ze dat zelf willen, ze kunnen hun lichaamstemperatuur doen vallen en stijgen, ze kunnen zelfs hun gewicht in zeer korte tijd sterk vermeerderen of af doen nemen zonder dat ze daarvoor voeding gebruiken, ze kunnen zich soms voeden met praktisch alleen de lucht, omdat zij in staat zijn nu voor zichzelf te vormen wat ze nodig hebben; ze hebben de kracht in het lichaam die voldoende is om de materie te vormen voor datgene wat de gedachten als behoeften scheppen. En zo lang als dat goed blijft, dan kan zo iemand dus ontzettend veel doen.

En nu ga ik weer eventjes van die Yoga af, hoor, want ik heb dat er natuurlijk bij moeten nemen. Ten eerste zat dat enigszins in het onderwerp verborgen, een soort zoekplaatje, nietwaar: welke bedoeling schuilt er achter de vraag of achter het onderwerp? En bovendien, we moeten dan toch nog eventjes verder naar dat Westen toe.

Vraag: Mag ik even iets vragen?

Antwoord: Ja, zeker.

Vraag: Zijn er gevallen bekend van Yogi's die inderdaad uitgegaan zijn en iets gedaan hebben voor de mensheid, of is het gebleven bij het verfijnen van hun voertuigen?

Antwoord: Nu, de werkelijke goede Yogi's, die gaan inderdaad uit en die doen iets voor de mensen.

Vraag: Zijn daar gevallen van bekend?

Antwoord: Ja, daar zijn gevallen genoeg van bekend, bij ons in ieder geval hoor. Ik weet niet hoe het bij u staat, maar het eigenaardige is dat, wanneer zo'n Yogi uitgaat over de wereld om iets voor de mensen te doen, dat hij over het algemeen al zover is dat hij begrijpt dat het zich kenbaar maken als Yogi eigenlijk waanzin is. Er zijn van die meesters die inderdaad niet alleen hun eigen voertuigen verfijnen, maar zelfs die voertuigen ook gebruiken om de wereld te helpen; er zijn van die Yogi's, want dat zijn ze oorspronkelijk geweest, en zij behouden daarvan eigenlijk – laten we zeggen – de hoofdlijnen van het noodlots-Yoga en vele van de gebruiken van het Radja-Yoga; daar blijven ze uiteindelijk in, dat blijven ze behouden, dat is hun leefwijze. Maar die besturen voor een deel zelfs de wereld; zij trachten soms geweldplegingen tegen te gaan, zij stimuleren de mensen, zij proberen vaak ook de mensen te genezen.

Maar aangezien ze dat niet doen zoals de mensen het willen, maar alleen zoals zij – krachtens de wijsheid die ze door hun verfijnde voertuigen verworven hebben – dat goed oordelen, die kracht gebruiken, zeggen de mensen heel vaak dat ze niets voor ze doen. Dus er zijn er inderdaad... Nu moet u niet verwarren met de echte en de hoog gevorderde Yogi, de man die z'n lichaam met as besmeert en in de meest waanzinnige houding misschien als een of andere dwaas geworden Sadhu rondloopt. Dat is allemaal maar namaak, maar die namaak bestaat alleen omdat het werkelijke product zo buitengewoon goed is. Dus, ik hoop dat ik dat duidelijk genoeg heb neergezet. Het is niet een zekerheid dat elke Yogi die een bepaald punt bereikt ook de wereld helpt, maar wil hij zelf verder gaan dan dit punt, dan zal hij de wereld moeten helpen, omdat hij anders niet verder komen kan. Alleen voor zichzelf moet hij het dan al doen.

Reactie: Ja, ja.

Antwoord: Nu, dan gaan we verder naar het Westen toe. Ja, ik treed op als een soort reisleader, hé? We flitsen maar heen en weer, maar het gaat gelukkig nogal gemakkelijk, omdat de gedachte nu eenmaal niet zo gebonden is aan spoorwegboekjes, vliegtuigregelingen en dergelijke als de mens zelf.

Kijk eens, in het Westen hebben ze nu geleerd heel veel dingen te doen die u eigenlijk al normaal vindt tegenwoordig, maar ook juist door trillingen en stralingen. En zoals u weet is elke straling alleen werkzaam wanneer ze resoneert in een trilling die dan het resultaat is van die straling; licht is een trilling veroorzaakt door een straling. Die straling is het eigenlijke licht, maar ze wordt alleen kenbaar, uiterlijk kenbaar, wanneer ze een trilling veroorzaakt. Nou, nu gaan we weer verder, hè? Dus nu weet u het allemaal wel heel goed, nietwaar?

Er zijn operatiezalen en daar gebruiken ze lampen, en die lampen stralen een licht uit dat bacteriën doodt. Nu is dat uitstralen van zo'n licht eigenlijk niet zo iets bijzonders, want een mens zou hetzelfde kunnen doen. En wanneer u niet denkt dat een mens licht uit kan stralen, ach, dan geloof ik dat graag, want u heeft het nog nooit gezien. Maar dat men heiligen met een aureool afbeeldt, dat betekent toch wel dat die mens licht uitstraalt dat al zichtbaar kan worden voor z'n medemensen. En als u met een helderziende spreekt, dan zal hij heel vaak zeggen: "Ja maar, er was zo'n licht om die of die mens", of "Ik zag daar zo'n eigenaardige aura." Dus u straalt licht uit. En als u dat licht nu op de goede manier weet te doen trillen, dan kunt u ook bacteriën doden. Begrijpt u wat ik bedoel? Maar dat licht dat werkt alleen maar in de lucht en op het oppervlak van die wonden, maar als u dat nu sterk kunt dirigeren, dan kunt u misschien wel iemand van een griep afhelpen in een ogenblik. Want als u straling zo weet te regelen dat de resulterende trilling dodelijk is voor de griep, dan heeft u het gewonnen, nietwaar?

En zo kunnen we verder gaan. Is het niet dat ze de laatste tijd willen beginnen - ik weet het niet zeker hoor - maar om met die hondenfluitjes, die ze eerst hadden, weet u wel? Niemand hoort het behalve uw hond. Nu, dat ze daar tegenwoordig ook melk mee pasteuriseren? Ik meen dat ik kortgeleden een dergelijk bericht heb gehoord of gelezen, afgelezen dan uit uw wereld hoor, of gehoord in m'n eigen wereld. Dus ik lees niet in boekjes; ik zou het eigenlijk nog wel eens leuk vinden hoor, ik zou eigenlijk graag eens een keertje uw beeldromans lezen, alleen eens om te weten wat de mensen nu tegenwoordig aantrekt tot dergelijke dingen en waar al die eigenaardige dagdromen nu eigenlijk aan te danken zijn. Maar, dat is onder ons, dat heeft er niets mee te maken, hé?

Dus deze trillingen nu, zijn geluid, heel hoog geluid, maar dat geluid werd al een hele tijd geleden gebruikt door doodgewone fakirs; die gebruikten dat om vleermuizen mee te bezweren, slangen en andere dieren; ze gebruikten tonen die de mens niet kon horen en die zij door een zeker instrument wel wisten te produceren, en daarmee konden ze die beesten dan... (band loopt af, waardoor we een paar regels moeten missen)..... en als u nu eerst maar weet dat ze er zijn, dan gaat u vanzelf ook aannemen dat ze waarde hebben. De wereld die is tegenwoordig al zo buitengewoon overtuigd - het lijkt haast mode - van het buitengewone belang van het denken, van de psyche, van het onderbewustzijn van de mens. Daar zouden ze vroeger ook niet over gedacht hebben, maar langzaam maar zeker heeft men dit ontdekt en heeft men begrepen dat het van grote waarde is. En zo is het nu met al die andere dingen ook gegaan.

Maar wat u onderbewustzijn noemt, nu daar sprak Boeddha al over hoor. En wanneer u wilt spreken over erfelijke belasting, dan moet u toch eens nalezen de leer van Lao-tze en zijn leer van Tao; daar staat uitdrukkelijk in, dat wat jezelf bent tegenover je voorouders, je kinderen zullen zijn tegenover jou; dus dat is ook erfelijke belasting. En zo kunnen we doorgaan. En als u nu gaat begrijpen dat die Ouden het inderdaad wisten, alleen het niet iedereen wilden vertellen, om de doodeenvoudige reden dat de meeste mensen niet in staat waren om het te begrijpen en er hoogstens onzin mee uitgespookt zouden hebben, nou ja, dan kunt u het nu wel begrijpen en dan wordt die leer langzamerhand klaarder en duidelijker en dan gaat u vanzelf zeggen: nou, die trillingen, daar moeten we mee werken, wij moeten leren om die trillingen ook

voort te brengen, om ze te beheersen, we moeten leren om ze af te weren, we moeten leren om onszelf er vatbaar voor te maken.

En ja, doe je dat eenmaal, dan kun je niet meer terug, want dan stap je in een wereld die nu zo erg op het grensgebied van de onze ligt, dat er wel eens twijfel om zou kunnen zijn of dat niemandsland nu het rijk van de geest of van de stof is, zuiver met je lichaam; de geest die hoort "sowieso" bij ons thuis, nietwaar? Wij zijn allemaal staatsburgers van het rijk van de geest. Maar deze dingen die ga je dan langzamerhand begrijpen, en wanneer je eenmaal deze wereld van de geest ook lichamelijk uitdrukkelijk gaat ervaren in jezelf, ja, dan moet je wel zo langzamerhand een beetje meer gehoorzamen aan wat de geest wil. En nu weet u dat er een bekend gezegde is: "de geest is gewillig maar het vlees is zwak". Maar nu wordt er tegen dat zwakke vlees gezegd door de geest: als je niet gewillig bent, dan maak ik je nog zwakker dan dat je bent, want ik ben niet alleen gewillig maar ik ben de baas. En als de mens het zover gebracht heeft, dan mogen we ze complimenteren.

En mijn voorganger die is erg optimistisch, die stelt dat over een jaar of vijftig... nou, ik hoop dat het waar is. Nu vrienden, daar heb ik zo'n beetje mijn betoog mee beëindigd en ik vind eigenlijk dat u zo langzamerhand wel een ogenblikje pauze verdient heeft. Dus als u nog vragen heeft te stellen, dan vraagt u die maar aan de "vragenrubriek". Dan zullen wij nu op het ogenblik eerst eens eventjes het medium vrijgeven en dan kunt u zo verder alles doen wat des mensen is.

Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond, vrienden.

Voor deze avond mag ik voor u waarnemen de zogenaamde "VRAGENRUBRIEK" of Vraagbaak. Hierin zullen we trachten naar beste weten en kunnen alle gestelde vragen te beantwoorden, uitgezonderd die, welke een zuiver persoonlijk karakter hebben. Vragen, welke antwoorden mij op dit ogenblik niet bekend zijn, zal ik refereren aan diegenen van mijn medewerkers die de vrijheid hebben om elders alsnog inlichtingen in te winnen, en wanneer dit mogelijk is, krijgt u dit antwoord dan nog tijdens deze rubriek. Gaat uw gang.

Vraag: Een broeder te zijn voor alle mensen zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht of stand. Waarom is er zo'n standsverschil?

Antwoord: Standsverschil wordt geboren uit de verschillende bekwaamheden der mensen en dan vooral krachtens het erfrecht, gehandhaafd door een al dan niet bekwaam nageslacht. Hierdoor treedt bezit in de plaats van bekwaamheid in vele gevallen.

Echter moeten wij vaststellen dat inderdaad een standsverschil te allen tijde zal blijven bestaan, een standsverschil namelijk in eruditie, in bekwaamheid. Dat dit helaas ook tot uiterlijke onderscheiding aanleiding geweest is, is een kwestie van menselijke trots die altijd zich beter wil achten dan een ander. Wij kunnen dus zeggen dat deze broederschap eerst dan zal bestaan, wanneer elke mens begrijpt dat noch bezit, noch geleerdheid, noch bekwaamheid hem als mens hoger stelt.

Ik geloof dat hiermee deze vraag voldoende beantwoord is. Als u het er niet mee eens bent, dan kunt u alsnog zeggen waarom niet.

Vraag: In de Bijbel moet ergens staan: "en het oordeel van God komt als een dief in de nacht. De hemelen zullen met een hevig geraas van elkaar wijken en een erge hitte zal ontstaan en de aarde en al wat daarin is zal opbranden!" Volgens sommigen zou dit kunnen duiden op gevolgen van atoomexplosies. Hoe denkt u daarover?

Antwoord: Die genoemde beschrijving, die ik in deze woorden althans niet ken in de Bijbel, inderdaad wijst op een wereldeinde, kan dit niet zijn een wereldeinde door atoomexplosie. In dit geval zou de wereld namelijk zich uitbreiden en dus niet de hemelen tezamen storten. Echter een ondergaan in hitte en het tezamen storten der hemelen zou kunnen wijzen op de volgende gebeurtenis: wanneer de zon zich voortdurend uitbreidende, haar kritieke uitbreidingspunt bijna overschreden heeft, zijn er voor haar slechts twee mogelijkheden: ofwel de uitbreiding gaat door, de aardstraling dooft – in dit geval dooft door koude en bevrozing – of in het andere geval, zij valt terug op haar eigen kern en wordt tot Novae, daar beide haar normale uitstraling, haar uitschietende vlammen en gasmassa's uitbreidende tot ver voorbij de aarde. Mij dunkt dat genoemd citaat op de laatste gebeurtenis wijst.

Vraag: Kunt u iets vertellen over: Het raadsel van de geest in verband met mystieke en hereditaire invloeden?

Antwoord: Hereditaire invloeden staan buiten de geest; ze zijn van stoffelijke oorzaak en komen tot stand door het overbrengen van een deel van het protoplasma, in andere verschijningsvorm ook wel ectoplasma genoemd, dat in de zaadcel een aantal eigenschappen geeft die lichamelijk tot uitdrukking komen. Dit is het hereditaire in de mens; hij kan zich betreffen op temperament, op bouw en afwijkingen in de lichaamsbouw. De geest zelf heeft hieraan slechts in zoverre deel, dat zij bij voorkeur dat voertuig zal uitzoeken dat haar geschikt lijkt om haar eigen begeerten tot verwerkelijking te doen komen.

Het raadsel van de geest is mijnerzijds geen raadsel. De geest is kracht en zeer verfijnde materie in een veel vluchtiger vorm dan het lichaam kent. Door binding aan een lichaam, aan lichaamsvochten vooral en aan bepaalde delen van het lichaam, kan deze geest zich handhaven in dit lichaam en wordt daarmee tot onverbreekelijke eenheid; zij kan haar eigen karakter en eigen doelstreving trachten op te leggen aan het lichaam. De mystiek is uiteindelijk niets anders dan een poging om deze geest en haar invloeden te begrijpen, en men brengt daarmee vaak ook dan tot stand - vooral in verschillende handelingen, in verschillende rituelen en gezangen - een zekere invloed die door de geest op het lichaam ofwel door het lichaam op de geest werkt.

Deze mystiek heeft met hereditaireit verder niets te maken; mystiek is dus het trachten om te werken met de geest, maar wordt niet beïnvloed door hereditaire invloeden. Wel kunnen wij zeggen dat de lichamelijke geneigdheid meer of minder tot een uiterlijk beleven van mystiek aanleiding kan geven. De innerlijke en geestelijke beleving echter heeft voor eenieder dezelfde mogelijkheden. De daadmens kan hetzelfde beleven in zijn geest als de mysticus in zijn bespiegeling.

Vraag: Kan een overgegane in een gesloten aards boek lezen? Zo ja, is daar de nabijheid van een medium voor nodig?

Antwoord: Het lezen in een gesloten boek door iemand uit onze sfeer is over het algemeen niet mogelijk; het is slechts dan mogelijk wanneer een zekere materialisatie heeft plaatsgehad. Deze behoeft niet de grens der onzichtbaarheid te overschrijden. Om dit tot stand te brengen is een zekere kracht nodig die te allen tijde een medium moet worden ontnomen, maar het medium behoeft in een dergelijk geval niet in het vertrek aanwezig te zijn; dit is echter wel wenselijk.

Wij willen verder dan nog opmerken hieraangaande: de geest kan over het algemeen alleen lezen door de mens, en kan dus uit de gedachtenbeelden door de mens opgewekt bij het waarnemen en vertalen van de tekens in het boek, voor ons een zuivere gedachtengang weergeven, waarbij dus ons lezen in een boek te allen tijde betekent de persoonlijke visie, en het ons niet altijd mogelijk is een zuiver en een objectief oordeel over het boek te vellen.

Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: Hoe kan een ziener uit een brief weten wat erin staat?

Antwoord: Dat is waarschijnlijk een kwestie van uitstraling van de persoon die de brief gehanteerd of geschreven heeft, waarbij dus de gedachtenuitstraling wordt genomen en hierdoor

de waarneembaarheid van het geschrevene toeneemt. In sommige gevallen echter kan ook een fijn ontwikkelde tastzin hiervoor de plaats innemen; het kan door tastzin evenzeer gelezen worden. Men neemt dan het verschil in uitstraling tussen een papier en hetgeen waarmee geschreven is waar. Het vraagt echter mijnerzijds een behoorlijke training om op een dergelijke wijze een volledige brief te lezen. Het interpreteren van enkele woorden lijkt mij eenvoudiger.

Vraag: In "de stenen spreken" wordt 23 aug. '53 een bijzondere datum genoemd. Wat denkt u daarvan?

Antwoord: Dat het twee dagen scheelt met 19 augustus. 19 aug. het kroonpunt van ongunstige constellaties, waarbij de sterren dus invloeden op de wereld zenden die niet gunstig zijn en tot verschillende storingen, rampen en verstreckende handelingen aanleiding geven.

De kroondatum ligt in mijn weten althans op de nacht 19 tot 20 aug. Ik geloof dus dat hier niet van een grote fout gesproken kan worden. Echter meen ik met nadruk te moeten ontkennen dat op deze dag het Rijk Gods plotseling gegrondvest wordt op deze wereld, en evenzeer dat plotseling deze wereld zal vergaan; conclusies die vaak mijnerzijds volledig foutievelijk getrokken werden uit de gegevens. Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: Wilt u iets mededelen over het doel (nut) van krankzinnigheid, met betrekking tot karma en reïncarnatie?

Antwoord: Krankzinnigheid heeft geen nut; het doel van krankzinnigheid is in 99 ten 100 een ontvluchting van bestaande omstandigheden; uitzondering kan worden gemaakt voor die gevallen waarbij een trauma de oorspronkelijke aanleiding was tot het ontstaan der krankzinnigheid. In een dergelijk geval kunnen wij inderdaad zeggen dat het karma hierbij betrokken wordt. In de andere gevallen betekent de krankzinnigheid veelal een zwakheid van de mens zelf, een zwakheid die uiteindelijk dan leidt tot een verstoring van het evenwicht, ook in het lichaam, zodat de krankzinnigheid ook stoffelijk z'n begeleidingsverschijnselen heeft.

Ik meen dat deze aspecten bijna altijd ontstaan in de menselijke geest en eerst daarna worden afgedrukt in het menselijk lichaam. Daar waar door giften, vergiftiging en dergelijke een tijdelijke of durende vernietiging van enkele verbindingen in de hersenen tot stand komen en op een dergelijke wijze evenzeer over krankzinnigheid kan worden gesproken, zou ik weer willen wijzen op karma. Krankzinnigheid is dus niet noodzakelijk een gevolg van daden begaan in een vorig leven, maar in de meeste gevallen het resultaat van daden begaan in het huidige leven ofwel van zwakheden waardoor men de gevolgen van vroegere daden niet kon verwerken.

Ten opzichte van reïncarnatie kunnen wij alleen dit opmerken: de krankzinnige zal over het algemeen reïncarneren in niet krankzinnige vorm; men zal hierbij dan ook moeten strijden tegen datgene wat hij in zijn waan evenzeer bestreden heeft; hij zal de rust niet vinden die hij gezocht heeft in zijn vlucht voor de wereld en zal niet in staat blijken zonder meer de begeerten te beheersen die vaak aanleiding zijn tot het beginnen van deze krankzinnigheid. Ik meen dat hiermee de vraag voldoende beantwoord is.

Vraag: Kan een ziel ten onder gaan, verloren gaan, terwijl toch het Goddelijke in iedere ziel eeuwig is?

Antwoord: Een ziel kan niet ten onder gaan of verloren gaan in die zin dat zij niet meer is. Onder bepaalde omstandigheden is echter het streven naar de chaos in een wezen zo sterk, dat de persoonlijkheid verloren gaat en de ziel in de chaos als nieuwgeboren zijn weg opnieuw aanvangt.

Vraag: Kunt u misschien iets vertellen over hemel, hel, vagevuur, onbevleete ontvangenis van Maria, ten hemel opneming?

Antwoord: Hemel, hel en vagevuur betekenen dezelfde plaats, of beter gezegd dezelfde bestaansvorm, namelijk het zijn. De wijze waarop het zijn ervaren wordt, maakt dit zijn dan tot hemel, hel of vagevuur. Waar echter dit ervaren afhankelijk is van de persoonlijkheid, kan niet gesproken worden over een eeuwigdurende staat van die toestanden die voor de mens smartelijk

zijn. Er kan dus een eeuwigdurende hel niet gevonden worden, wel een eeuwige duisternis, maar niet een eeuwige duisternis die iemand ook voor eeuwig gevangenhoudt.

Dan, Maria onbevleete ontvangenis. Een voortzetting van een traditie die zich bij mijn weten reeds een zeventiental - mogelijk ook reeds meermalen, maar zeker een zeventiental - keren heeft afgespeeld op deze wereld. Hierbij wordt tot uitdrukking gebracht dat om het werkelijk hoogstaande, aan God verwante te ontvangen, afstand gedaan moet worden van de vleselijke lust en dus de geslachtsdaad vrij van erotiek, zuiver de voortplanting behoort te dienen; elke andere stelling is een omkleeding der feiten.

Maria ten hemel opneming. Een vrouw die zo goed was, dat zij een zo goed mens ter wereld kon brengen, die zo moedig was dat zij Hem kan zien gaan naar wat voor ieder duidelijk was, Zijn ondergang, en die zoveel liefde had dat zij anderen in haar eigen leed wist te troosten, mag men niet onthouden een plaats die hoger staat dan die van de doorsneemens. Wanneer zij ten hemel opgenomen is, dan zou dit alleen vertaald kunnen worden in deze zin: zij was gekomen tot een bewustzijn en een harmonie met het oneindige, die haar ook lichamelijk deed oplossen en ingaan in een nieuwe bestaansvorm, waarbij zij de vrijheid behield om de krachten - getrokken uit het oorspronkelijk voertuig - eventueel weer als dit voertuig vleselijk en stoffelijk te reproduceren.

Dergelijke gevallen - ofschoon zeer zeldzaam - zijn ons bekend. Wanneer men hier dan weer verhalen omheen weeft van engelenscharen, van vliegende huizen en dergelijke, meen ik dat hier weer de mythe de waarheid overwoekert.

Ik hoop dat het antwoord voldoende is.

Vraag: Is doodstraf door middel van elektrocutie hinderlijk of lastig of pijnlijk voor de geest? Met andere woorden, wordt de overgang bemoeilijkt?

Antwoord: Ik meen dit te mogen bevestigen, niet alleen ten aanzien van elektrocutie, maar evenzeer ten aanzien van de dood door gas, door de strop, door het zwaard, de bijl, verbranding en andere wijzen. Alle terechtstelling betekent het doen overgaan van een mens met geweld. Het kan voor de geest nooit een aangenaam ervaren zijn. Ja, ik mag daar ook de kogel bijvoegen, inderdaad. Dus al deze wijzen van overgang zijn pijnlijk.

Elektrocutie heeft het voordeel dat ze de geest zeer snel bevrijdt; het nadeel dat het krampachtige dat bij het passeren van de stroom en de ontbinding van het bloed tijdens dit passeren optreedt, zeer pijnlijk is en dus de laatste indruk van deze wereld een grotere smart is dan bijvoorbeeld het zwaard, de bijl of de kogel. Een strop, indien ze goed gelegd is, is niet erger dan bijvoorbeeld gas, gaskamer.

Ik hoop dat het antwoord voldoende is.

Vraag: Is crematie, dus het snel oplossen van het stoffelijk lichaam, nadelig of lastig voor de geest, respectievelijk pijnlijk?

Antwoord: Alleen dan pijnlijk wanneer de crematie te snel na de overgang optreedt, dat wil zeggen voor ontbindingsverschijnselen in het lichaam optreden, en verder pijnlijk voor de geest wanneer de geest zelf niet bewust is van de overgang; ze betekent dan een zeer pijnlijke ervaring door de vereenzelviging met het lichaam. Anderzijds echter een bevrijding van de levenswaan die in vele gevallen tot een zware band wordt die de geest neerhoudt in lagere bereiken dan haar eigenlijk recht is.

Ik hoop dat dit, zo kort als het is, voldoende is.

Vraag: Kunt u ons al iets vertellen over de ziekte van Hodgkin en zijn er genezingen van bekend?

Antwoord: Ik moet mij tot mijn spijt hier niet ter zake kundig verklaren en ik betwijfel of in verband met de tijd de inlichting nog hedenavond gegeven worden kan.

Ik zal echter alles in het werk stellen om dit alsnog te doen, en zo niet heden, dan bij de eerstvolgende bijeenkomst alsnog het antwoord zelf te geven of te doen geven door anderen.

Vraag: Kunt u ons zeggen of Naundorf en zijn nazaten werkelijk afstammelingen zijn van Lodewijk de zestiende? Weet u waar dat testament is dat onlangs werd gezocht en waaruit die afstamming zou kunnen blijken?

Antwoord: Het geslacht Naundorf is inderdaad afkomstig van de ontvoerde Dauphin, dus wat dit betreft staat de afstamming van de Bourbons vast. Het bewuste testament, dat zou ik u op het ogenblik niet precies kunnen vertellen; dergelijke dingen hebben namelijk onze aandacht in betrekkelijk geringe mate, maar ik meen toch te weten dat bewust geschrift in handen is van de Franse regering. Verdere inlichtingen kan ik u daarover helaas niet geven.

Vraag: Kan een Yogi zich een langere stoffelijke levensduur opleggen?

Antwoord: Bij een volledige beheersing van het lichaam, dus ook van de stofwisseling, is het mogelijk slakvorming in het bloed te voorkomen en in ieder geval zeer sterk tegen te gaan. Dit betekent een verminderde lichaamsslijtage en dus een langere levensmogelijkheid. Wanneer men ook de Yoga te boven is gekomen, bestaat de mogelijkheid onder voortdurende vernieuwing van cellen, naar willekeur te stimuleren en is een lichamelijk praktisch oneindig leven mogelijk.

Ik hoop dat het antwoord voldoende is.

Dan vrienden, als er geen vragen meer zijn, ga ik afscheid van u nemen en laat u ook in de goede handen van de laatste spreker van de rubriek "Het Schone Woord". Ik dank u voor uw aandacht en wens u nog een genoeglijk einde van deze avond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden, wij beëindigen dan deze bijeenkomst zoals altijd met de rubriek Het Schone Woord. Wijze van behandeling behoud ik mij voor en stel de door u te noemen onderwerpen zo mogelijk éénwoordig, dus uit één woord bestaande op maximaal zeven. Gaat uw gang.

Reactie: overpeinzing, volharden, koninklijk, strijd, harmonie, verruiming, tevreden.

Antwoord: Vrienden, wij kunnen dan als volgt deze onderwerpen samenvatten: Wanneer de wilskracht en het koninklijk streven de harmonie benaderen, dan groeit de tevredenheid en is de strijd ten einde.

Ik geloof dat wij hierin de betekenis van al deze woorden samen kunnen vatten en ik zou als titel dan willen geven:

OVERPEINZING

Ik zit verzonken in 'n ogenblik van rust
En denk haast geen gedachten,
Mijn geest verlaat de kust
Der stof en zweeft met vreemde krachten
Langs vreemde paden.
Koninklijk schijnt mij dit vrije bestaan;
Ik zou er zo gaarne deez' wegen gaan
Altijd, vrij en zonder band.
Maar ik ken nog niet de harmonie
Die mij dit vredig land geeft.
In mij leeft nog te veel de strijd.

Ik moet uit gaan tijgen, strijden;
Zelfoverwinning die moet ik bereiken.
Ik zal moeten bewijzen mijn waarde, mijn zijn.
Eerst zal moeten blijken of ik waardig ben
Om in het rijk van de geest vrij en gelukkig te zijn.
Ik ben gestegen langs vreemde paden,
En wanneer ik mijn leven overzie
Is het een reeks van genaden
Mij gegeven; een wonderlijke melodie
Van 't leven die met de oneindigheid
Toch geeft perfecte harmonie.
Maar hoe moet ik in de onvolmaaktheid
Een overwinning behalen
Over de krachten in mijzelf,
Hoe moet ik de tol betalen
Aan het ik?
Soms lijkt het of ik stik
In gedachten en woorden,
Of de vreemde verscheurende akkoorden
Van mijn eigen wezen mij neertrekken.
Doch eens moet ik den strijd gaan winnen;
Ik zal het werk beginnen
En gaan met alle kracht,
Strijdende om eens de macht
Waardig te zijn, aan mij gegeven
De macht en de kracht
Van het vorstelijke leven,
Die gift door God aan eenieder gegeven
Welker waarde zo vaak wordt bespot,
Zo zelden wordt goed gewaardeerd.
Zo zittend in overpeinzing
Vraag ik mij af: wat heeft mij geleerd het bestaan?
Het heeft mij geleerd om mijn wegen te gaan,
Om mensen wat liefde te geven,
Om naar volmaking te streven.
Maar, heb ik dan zelve in dat leven
Aan het leven niet tekortgedaan?
En dan komt de waarheid, verschrikkelijk woord
Snijdend mijn recht en 't wonderakkoord:
Mens, zoveel als je ook werd gegeven,
Je hebt gefaald.
Geest, jij die zoekt naar het licht
En het eeuwige leven,
Je hebt niet voldoende de tol betaald,
Je hebt jezelf aan jezelf gegeven.
En dan besluit ik, trek op ten strijde.
Wat ik eenmaal moge vinden:
Harmonie met de oneindigheid;
Dat mijn ziel moge dwalen
In vrede, door het rijk van licht,
Dat ik eenmaal moge aanschouwen, onverhuld
Mijn Scheppers aangezicht.

d.d. 24 Juli 1953